

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **W. G.**
skazanego z art. 178a § 4 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
w dniu 28 października 2020 r.,
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 14 maja 2020 r., sygn. akt V Ka (...)
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.
z dnia 14 sierpnia 2019 r., sygn. akt X K (...)

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2019 r., sygn. akt X K (...) uznał W. G. za winnego popełnienia występku z art. 178 § 1 i 4 k.k. i za to skazał go, a na mocy art. 178 § 4 k.k. w zw. z art. 37a k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych. Ponadto na mocy art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego W. G. dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a na podstawie art. 43a § 1 k.k. w zw. z art. 43a § 2 k.k. orzekł

wobec oskarżonego W. G. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10 000 złotych.

Apelację od wyroku złożył obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w całości, podnosząc zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych oraz obrazę szeregu przepisów postępowania.

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w całości do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Wyrokiem z dnia 14 maja 2020 r. Sąd Okręgowy w G., sygn. akt V Ka (...), zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od tego orzeczenia kasację wywiódł obrońca skazanego, zaskarżając wyrok sądu odwoławczego w całości, zarzucając wyrokowi:

„rażące naruszenie prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku, w szczególności:

1. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 6 k.p.k., art. 79 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. poprzez pozbawienie oskarżonego prawa do obrony w postępowaniu karnym wyrażające się w odstąpieniu od zawiadomienia obrońcy skazanego adwokata T. J. o terminie rozprawy odwoławczej wyznaczonej na dzień 14 maja 2020 roku w sprawie zawisłej przed Sądem Okręgowym w G. pod sygn. akt: V Ka (...) i rozpoznanie sprawy pod nieobecność obrońcy”.

W konkluzji obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi II instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na wniesioną kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w P. wniósł o uznanie jej za bezzasadną w stopniu oczywistym i jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jako oczywiście bezzasadna podlegała oddaleniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k. Zarzut kasacji dotyczący zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej nie znajduje oparcia w realiach sprawy. Opisana przez skarżącego okoliczność nieskuteczności zawiadomienia obrońcy o terminie rozprawy nie mieści się w katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych, o których mowa w art. 439 § 1 pkt.10 k.p.k. albowiem w ogóle obecność obrońcy na rozprawie odwoławczej nie

miała charakteru obligatoryjnego. Natomiast niewątpliwie w niniejszej sprawie, wskutek wadliwego wskazania adresata zawiadomienia o terminie rozprawy odwoławczej, doszło do naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 117 § 1 k.p.k. i art. 6 k.p.k. Nie oznacza to jednak, że w toku procesu zaistniało uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., które polega na nieposiadaniu przez oskarżonego obrońcy w postępowaniu sądowym w wypadkach określonych w art. 79 k.p.k. oraz art. 80 k.p.k. W przypadku rozprawy apelacyjnej przeprowadzonej w dniu 14 maja 2020 r. udział obrońcy, zgodnie z brzmieniem art. 450 § 1 k.p.k. byłby obowiązkowy w wypadkach określonych w art. 79, art. 80 k.p.k., a żadna z tych sytuacji nie zaistniała. W toku postępowania przygotowawczego co prawda dopuszczono dowód z opinii biegłych psychiatrów (k.103-107), jednak biegli ci wskazali, iż W. G. w czasie dokonywania czynu zabronionego miał zachowaną zdolność do rozpoznawania jego znaczenia, jak i pokierowania swoim postępowaniem, jego stan psychiczny nie budzi wątpliwości, może uczestniczyć w toczącym się postępowaniu oraz prowadzić obronę w sposób samodzielny i rozsądny. Przed sądem I instancji dopuszczono nadto dowód z opinii z zakresu neurologii, która nie zmieniała tych ustaleń (k.197-200). Co więcej, w czasie rozprawy odwoławczej w dniu 14 maja 2020 r. przewodniczący (skład jednoosobowy), działając jako sąd, odwołując się właśnie do treści ostatniej opinii (opinia neurologiczna) stwierdził, że obecność obrońcy nie jest obowiązkowa (art. 79 § 4 k.p.k.). Skoro w niniejszej sprawie udział obrońcy w rozprawie odwoławczej nie był obowiązkowy, to nie mogła też zaistnieć bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. Z uwagi na treść art. 523 § 2 i 4 pkt 1 k.p.k. w tej sprawie kasacja mogła być wniesiona na korzyść skazanego tylko z powodu uchybień określonych w art. 439 k.p.k.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.